

ת"פ 40866/02/19 - מדינת ישראל נגד מולא יאלאו יהלום, CEE, מנקה הכל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב
ת"פ 40866-02-19 מדינת ישראל נ' CEE מנקה הכל

בפני
בעניין: כבוד השופט אורן שגב
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי עטון

המאשימה

נגד

מולא יאלאו יהלום CEE מנקה הכל ע"י
ב"כ עוה"ד שי גרין

הנאשם

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 10.11.20, הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעבירה של איסור עיסוק של קבלן כוח אדם/ שירותים ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 2(א) + 10א + 20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (4 יחידות עבירה) (להלן - **חוק העסקת עובדים**), ובעבירה של אי העברת סכומים שנוכו - עבירה לפי סעיף 25א(א) + 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (37 יחידות עבירה) (להלן - **חוק הגנת השכר**), והכל כמפורט בפרק ב' לכתב האישום המתוקן.
2. כל אחד מהצדדים טען בפניי לעונש.
3. ב"כ המאשימה טען, כי העונשים הקבועים בחוק בגין סעיף 20 ב' 1 לחוק העסקת עובדים הוא מאסר של 6 חודשים ולחילופין קנס כספי בסך 14,400 ₪ לכל יחידת עבירה; העונש בגין סעיף 25 ב' ג' לחוק הגנת השכר בגין ניכוס סכומים משכרו של עובד בלא שהועברו ליעדם, הוא מאסר של שנתיים, והקנס הוא פי 5 מהקנס הקבוע בסעיף 61 א' 4 לחוק העונשין, קרי, קנס כספי בסך של עד 1,130,000 ₪.
4. עוד טען, כי תיקון 113 לחוק העונשין, המוכר כתיקון העוסק בהבניית שיקול הדעת של ענישה, קובע את השיקולים שבית הדין ישקול בעת מתן גזר הדין, והעיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה לפיו ייגזר עונש ההולם את הנסיבות של העבירה שבוצעה. התיקון מגדיר שני שלבים של גזר הדין שבשלב הראשון נקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה מדיניות ומידת הפגיעה ונסיבות שקושרות בביצוע העבירה; בשלב השני בית הדין נדרש לגזור את העונש בתוך המתחם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כדוגמת גיל הנאשם, עבר פלילי, נטילת אחריות וכיוצא בזה.
5. עוד הוסיף, כי בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, בית הדין נדרש לתת את הדעת במקרים של ריבוי עבירות

ועליו לבחון האם מדובר בהרשעה במספר עבירות להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה, כשהכלל הוא, שכל שהיקף העבירות והאירועים גדול יותר כך על העונש להלום את היקף הענישה אותה צריך לשאת הנאשם.

6. במקרה דנן, הוסיף, מדובר ב- 4 עבירות בגין העסקת עובדים במסגרת שירותי ניקיון ללקוחות שונים ו- 37 עבירות בגין סכומים שנועדו לקרנות פנסיה ו/או השתלמות שלא הועברו ליעדם במועד הקבוע וזאת ביחס לעובדים שונים לחודשים שונים, והכל כמפורט בנספח ב' - ד' לכתב האישום המתוקן.

7. ביחס להלכה בנוגע לריבוי עבירות, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקת בית הדין הארצי בע"ע (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ**, שם נפסק, כי ההכרה במספר עבירות כאירוע אחד, אין משמעה כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול האירוע יוגבל בעונש מרבי בגין עבירה אחת, אלא רק כי מתחם העונש ייקבע ביחס לשילוב העבירות.

8. בע"ע פלילי 25307-12-15 **מרדכי שחם נ' מדינת ישראל** נפסק, כי יש לקבוע מתחם לכל אירוע בנפרד, וכשמדובר במכלול עבירות, המתחם ייקבע תוך התחשבות במספר העבירות הנכללות.

9. ביחס לערך החברתי המוגן, טעם ב"כ המאשימה, כי החוקים מושא כתב האישום נועדו לשמור על זכויות קוגנטיות של עובדי קבלן, כך שרק בית עסק שיוכיח יציבות כלכלית ועמידה בתנאי החוק, יוכל ליהנות מרישיון לפעול כקבלן כוח אדם. סעיף 3 לחוק קובע תנאים רבים למתן הרישיון, ביניהם ניסיון מוכח, העמדת עברות בנקאית, העדר רישומים ועוד. כל אלה נועדו להבטיח כי הקבלן מבקש הרישיון, ימלא את חובותיו כמעסיק ויהיה בעל יכולת כלכלית שתבטיח את זכויות עובדיו. בהתאם, אחת מהדרישות היא העמדת ערבויות למדינה בשיעורים שנקבעו וזאת על מנת להבטיח את זכויות העובדים.

10. לפיכך, המשיך והטעים, קבלן שפועל בניגוד לדין ללא רישיון, חוסך סכומים רבים על חשבון זכויות עובדים ובכך חוטא לתכלית החוק ולמטרתו. הדברים מקבלים משנה תוקף וחומרה לנוכח היקף התופעה הגוברת והולכת של העסקת עובדים במתכונת קבלנית מתוך מטרה להימנע מקיום הוראות חוק קוגנטיות.

11. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקת בית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע בתיק ת"פ 6730-09-15 **מדינת ישראל נ' . טלי שירותים בע"מ**, וזאת ביחס לעבירה של עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון, וביחס לעבירה השנייה לפי חוק הגנת השכר, הפנה לדב"ע 3-237/97 **עזרא שמואלי נ' מדינת ישראל**, שם בית הדין עמד על חשיבות על העקרונות הנובעים מחוק הגנת השכר. עוד הוסיף, כי ביחס לחוק הגנת השכר, אי העברת סכומים שנוכו משכר עובדי הנאשם, פוגעת ישירות בכיסו של העובד, וגם במידה והללו הועברו באיחור, זה פוגע בצבירה של העובד של קופת הפנסיה וההשתלמות. לאור האמור לעיל, סיכם, כי העבירות בגין הורשע הנאשם הינה במדרג חומרה גבוהה נוכח פוטנציאל הפגיעה בזכויות העובדים.

12. בנוגע למדיניות הענישה הנהוגה, ציין כי בעבירות על העסקת עובדים ללא רישיון, מתחם הענישה הקבוע הוא בן 30% אחוז ל- 50% לכל יחידת עבירה, והפנה לתיק פלילי ת"א 35528-12-16 **מדינת ישראל נ' פרח ירוק** ולתיק פלילי 32556-07-14 **מדינת ישראל נ' פוינט א. נ. אבטחה בע"מ**.

13. באשר למדיניות הענישה על חוק הגנת השכר, ציין כי מתחם הענישה בהתאם לפסיקה הוא בהיקף של 20% עד 50% מגובה הקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה והפנה לע"פ (ארצי) 25307-12-15 **מרדכי שחם נ' מדינת**

ישראל ולת"פ 24581-02-15 מדינת ישראל נ' בטחון אזרחי ש. ק בע"מ.

14. לאור מדיניות הענישה הנהוגה ולאור היקף העבירות, טען כי המאשימה מבקשת לגזור את עונשו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בשיעור של 50% מגובה הקנס המקסימלי לכל עבירה ובסך הכל 20,933,800 ₪. סכום זה מתייחס לשתי העבירות ביחד והוא מגלם 50% בלבד, כאמור לעיל.
15. עוד ביקש כי ביה"ד יורה לנאשם לחתום על שני כתבי התחייבות ביחס לכל אחת משתי העבירות בגובה הקנס המקסימלי וזאת למשך 3 שנים. להשלמת טיעוניו, הגיש קובץ פסיקה שסומן **מ/1**.
16. ב"כ הנאשם טען, כי כתב האישו המתוקן מתאר עבירות שבוצעו כלפי מספר מצומצם של עובדים, בסמיכות זמנים ובחלק מאותה מסכת עובדים בעלת קשר הדוק ויש לראות בהם אירוע אחד.
17. לענין נסיבות ביצוע העבירות, לצורך קביעת מתחם הענישה, ציין, כי העובדים הועסקו במשרות חלקיות בצורה אקראית ולא במשך התקופה האמורה בכתב האישום, וכך גם ביחס לשלושת המזמינים.
18. בנסיבות דומות ביחס להעסקת עובדים ללא רישיון, המשיך וטען, נקבע הרף העליון של מתחם העונש ההולם על 30% מהקנס לכל עבירה וביחס לעבירה על חוק הגנת השכר נקבע הרף העליון של המתחם על 75 אלף ₪ לכל עבירה והפנה לת"פ 68261-11-16 **מדינת ישראל נ' מאור שוסטר**, שם קבע ביה"ד כי מתחם הענישה הראוי ביחס להעסקת 4 עובדים ללא רישיון נע בין 10 ל- 30 אחוז מקסימלי היינו עד קנס של 17 אלף ₪ בגבול העליון, כאשר הוטל על הנאשם שם קנס בסך של כ- 6,5000 ₪. עוד הפנה לת"פ 61219-01-13 **מדינת ישראל נ ג ד עקיבא** שם הורשע הנאשם על פי הודאתו שניכה סכומים משכר עובד ולא העביר אותם. על אף החומרה מצא בית הדין צידוק לחרוג ממתחם הענישה והשית עליו קנס בסך 10 אלף ₪ בגין 8 יחידות עבירה. בנוסף, הפנה לת"פ 377724-11-10 **מדינת ישראל נ' יבטח בע"מ**, שם דובר כל ניכוי משכרם של 3 עובדים וב- 22 יחידות עבירה ובית הדין מצא שם כי בשל שיקולים של חלופ הזמן והליך של פשיטת רגל של בעלי החברה ושל החברה עצמה, יש לקבוע את המתחם בין 6,000 ₪ ל- 25,000 ₪ ובסוף השית קנס בסך של 6,000 ₪ ועל החברה בפירוק - אפס ₪.
19. בנסיבות המקרה דנן, ביקש לחרוג לקולה ולהסתפק בעונש של קנס על תנאי שהינו עונש לכל דבר וזאת בהתאם לפסק הדין של בית המשפט עליון. עוד הוסיף, כי הנאשם הוא בן לעדה האתיופית, גרוש ואב ל-4 ילדים, נעדר עבר פלילי וללא ניסיון ניהולי, שהחל את דרכו כעובד ניקיון בבתי במשרדים. מעסקיו היו מרוצים ממנו והוא חשב שהוא יוכל לעזור לאנשים נוספים בפרנסה והוא החל מתוך רצון טוב להעסיק עובדים לעזור להם. הוא חשב שהוא שילם לעובדיו את כל הזכויות שלו; במשך תקופת פעילותו ועד היום לא הוגשו נגדו תביעות, ויחסו ההוגן לעובדיו עלה במהלך החקירה.
20. העבירות בוצעו מתוך כשל ניהולי ולא מתוך תכנון או תאוות בצע. ביחס לנזק לעובדים, הרי שרוב רובו של הכסף הועבר לעובדים, למעט סכום קטן של מאות שקלים שלא הועבר לקרן ההשתלמות. סכום הזה מבהיר כי לא היתה לנאשם כל כוונה לשלוח יד לכיסם של העובדים ולא היה לו אינטרס לא להשיב את הכספים. ברגע שנודע לנאשם על המחדל, הוא סיפק מסמכים ותרם לביורר האמת, העביר לעובדות שלו את כל הכסף שהוא החסיר ולאחר מכן הוא חדל מפעילות ברגע שהבין שאינו יכול לנהל עסק כזה.

21. בנוסף, הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, שלח מכתבי התנצלות וחסך הליך שיפוטי יקר, המלמד על כך שהפנים את חומרת העבירות. לפיכך, יש להתחשב בנסיבות המיוחדות שהביאו אותו לביצוע העבירות ובשיתוף הפעולה עם רשויות החוק.

22. מאז המקרה אשתו התגרשה ממנו והוא נקלע למשבר אישי ומשפחתי וסובל היום מחסרון כיס וחסרון תעסוקה. במצבו, וללא מקור פרנסה, אין ספק שכל עונש שיוטל עליו יביא לפגיעה במצבו הכלכלי הרעוע ובגרושתו וב- 4 ילדיו. מדובר באדם שמורשע לראשונה בחייו על כל המשתמע מכך והוא נותן את הדין עכשיו על עבירות שהאחרונה שבהם בוצעה בשנת 2017. הסיגור הוסיף, כי הנאשם בעל סיכוי ממשי להשתקם וביקש, לאור כל האמור לעיל, להסתפק בקנס על תנאי שיאפשר לנאשם לחיות ולא יכשיל את סיכויי שיקומו הכלכלי.

23. הסיגור הגיש לעיונו של ביה"ד מסמכים שונים להוכחת טענותיו בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם (**מא/1 - מא/8**).

24. לחלופין, ביקש, כי ככל שביה"ד יראה לנכון לגזור עליו קנס כספי, הקנס יהיה סמלי ותינתן לנאשם האפשרות לפרוש אותו לתשלומים, במיוחד לאור המצב הבלתי שגרתי בו אנו נמצאים בימים אלה.

25. הנאשם ביקש לומר אף הוא מספר מלים לסיום, וטען, כי מעולם לא חשב שהוא מעסיק גדול או קבלן גדול. הוא לקח אנשים שיעזרו לו בתקווה שזה יעזור גם להם מבחינה תעסוקתית. העבודה היתה מאוד קשה פיסית והוא עבד בעצמו. מאז המקרה, לדבריו, הוא לא ממש מתפקד ולפני זמן קצר החל לעבוד בתור פקח חנייה בעיריית חולון. משכורתו החודשית עומדת על כ- 6,500 ₪ - עד 7,000 ₪ לחודש והוא משלם מזונות עבור ילדיו, שהבכורה שבהם עומדת בפני גיוס לצה"ל ושלושת הילדים האחרים הם תלמידי בית ספר.

דין והכרעה

26. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, כפי שסוכמו בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13):

"בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40 יג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן))."

27. ביחס לקביעת מתחם הענישה, סבורני, כי יש ליתן משקל לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, כמו גם למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה(ס' 40ג(א) לחוק העונשין).

28. אדון להלן בנפרד בכל אחת מ-2 העבירות בהן הנאשם הורשע. הראשונה - עיסוק כקבלן כח אדם/שירותים ללא רישיון.

29. המאשימה ביקשה להעמיד את מתחם הענישה בין 30% ל 50% מהקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה. אקדים ואציין, כי אני סבור שמתחם הענישה שנתבקש הוא סביר ומידתי, ולהלן נימוקיי.

30. בתיק ת"פ 46717-09-17 **מדינת ישראל נ' שרון קבלנויות ומשאבי אנוש בע"מ** (ניתן ביום 26.03.20) פירטה חברתי, כב' השופטת דניה דרורי, את הערכים החברתיים המוגנים בהוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם, וכך פסקה:

"[...] שמירה והבטחה של זכויות העובדים באמצעות מנגנוני הבקשה והביקורת החקיקתית של חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, לרבות על ידי החובה לקבלת רישיון לקבלן כוח האדם. אחד התנאים לקבלת הרישיון **הינו העמדת "ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו"** (סעיף 3(א)(2)), תנאי שיש בו ללמד על הכרה בעובדה שעובדים המועסקים באמצעות קבלני כוח אדם הם קבוצה מוחלשת הנתונה לסיכונים מוגברים, מקום בו קבלן כוח האדם חדל לפעול. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"ע (ארצי) 1002/02 **קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה** (10.11.2002), שם עמד בית הדין הארצי על תכלית חוק העסקת עובדים, וקבע:

"המחוקק מצא לנכון לדרוש מכל קבלן כוח אדם, כתנאי לקבלת רישיון לפעילותו, הפקדת ערובה העומדת בתנאי החוק והתקנות. התכלית מאחורי דרישה זו כבר נדונה בפסיקה והינה הבטחת מילוי מלוא מחויבויותיו של קבלן כוח האדם כלפי עובדיו, על מנת למנוע מצב בו קבלן כוח האדם מפסיק פעילותו ומותיר את עובדיו מול שוקת שבורה".

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, מסקירת פסיקת בתי הדין לעבודה ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים - כנגד המעסיק עצמו בגין עיסוק כקבלן כח אדם ללא רישיון והן כנגד נושאי משרה, בגין הפרת חובת הפיקוח - שם, נקבעו מתחמי ענישה בשיעור הנע בין **30% לבין 60%** מהקנס המרבי הקבוע בדין, ביחס לכל עבירה (בין השאר בת"פ (ב"ש) 74389-01-19 **מדינת ישראל נ' ה.ל.ל. - ע.ס בנייה פיתוח ויזמות בע"מ ואח' (2.2.20)**, שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 30% - 60% מהקנס המקסימאלי; ת"פ (נצ') 24976-02-19 **מדינת ישראל - משרד הרווחה, העבודה, והשירותים החברתיים - א.ע.מ.ח בע"מ** (9.1.20) שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 20% - 60% ת"פ (ת"א) 35528-12-16 **מדינת ישראל - "פרח ירוק" - לניהול כ"א הדרכות ושירותים בע"מ**, שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 30% ל- 60%).

31. לאור האמור לעיל, סבורני, כי מתחם הענישה שהמאשימה ביקשה, סביר בנסיבות העניין ועל כן, אני מעמיד את מתחם הענישה בתיק זה על 30% עד 60% מגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, קרי, ₪ 25,920 עד ₪ 51,840.

32. ביחס לעונש ההולם בתוך מתחם הענישה, הרי שיש לגזור אותו בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

(סעיף 40א לחוק העונשין). בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ניתן לחרוג ממתחם הענישה לקולא או לחומרא "בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

33. ביחס למתחם הענישה הראוי בנוגע לעבירה של אי העברת סכומים שנוכו, טענה המאשימה, כי מתחם הענישה הראוי הוא בין 20% ל- 50%. גם במקרה זה, סבורני כי לאור חומרת העבירה, מתחם הענישה שנתבקש הוא סביר, שכן לא ניתן להקל ראש בנפקות שיש לניכוי סכומי כסף ממשכורתו של עובד ואי העברתם ליעדם - קופות הגמל והפיצויים. עבירה מסוג זה משולה לשליחת יד לכיסו של עובד, וחמור מכך, חשיפתו לכך שבקורות אירוע מזכה חלילה, הוא ימצא עצמו בפני שוקת שבורה, על כל המשתמע מכך. די אם אציין, כי הקנס המקסימלי החריג שהמחוקק קבע לכל יחידת עבירה בסך של לא פחות מ- 1,130,000 ₪, מדבר בעד עצמו בנוגע לחומרה היתרה בה יש להתייחס לעבירה זו.

34. באשר לעונש ההולם במקרה דנן, מצאתי כי מתקיים צידוק לחרוג ממתחם הענישה שציינתי לעיל, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ואנמק זאת להלן ביחס ל- 2 העבירות כאחת.

35. מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והוא סגר זה מכבר את העסק שהפעיל. נישואיו עלו על שרטון ורק לפני זמן קצר חזר למעגל העבודה בתור פקח בעיריית חולון, וזאת לאחר שהיה מובטל.

36. משכורתו החודשית עומדת על כ- 7,000 ₪, מהם הוא נדרש לשלם מזונות עבור 4 ילדיו. מזה כשנה, מדינת ישראל והעולם כולו שרויים במשבר בריאותי חסר תקדים, שלו השפעות כלכליות, שמיותר להכביר לגביהן מלים. השתתף הקנס שנתבקש ע"י המאשימה בסך כולל של 20,933,800 ₪, יוביל את הנאשם מניה וביה לחדלות פירעון מוחלטת וגמורה (גם בימים כתיקונם).

37. על כל אלה, יש להוסיף את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך לטעמי הוכיח כי הפנים את חומרת מעשהו. כתוצר לוואי (חשוב) מהודאתו, חסך זמן יקר מהמאשימה ומבית הדין.

38. זאת ועוד. עברו של הנאשם נקי מהרשעות קודמות והוכח שמדובר באדם נורמטיבי שזהו לו המפגש הראשון עם החוק בכל הקשור לעבירה בה הורשע על פי הודאתו.

39. מבלי לגרוע מחומרת העבירות, השתכנעתי כי הן בוצעו על רקע חוסר ניסיונו העסקי והתעסוקתי של הנאשם כמעסיק, ולא מתוך מניע כלכלי של ניסיון להשיא רווחים לעצמו על חשבון עובדיו. ריאה לכך מצאתי בדברים שנאמרו עליו מפי עובדיו בחקירה ובעיקר מהעובדה שהסיר את המחדל.

40. סבורני אפוא, כי יש לתת לסיכויי שיקומו הכלכלי והתעסוקתי של הנאשם מעמד בכורה, שכן מבחינת האינטרס הציבורי, עדיף שהוא ימשיך להיות חלק ממעגל העבודה בישראל ולא ייפול למעמסה על הקופה הציבורית בשל אי יכולתו לפרוע את חובותיו או לכלכל את ילדיו.

41. נימוק נוסף שהובילני להשית על הנאשם קנס נמוך באופן חריג נובע מהחלטתי להיעתר לבקשת המאשימה ולחייבו לחתום על התחייבות להימנע מביצוע כל אחת מהעבירות בהן הורשע למשך התקופה המקסימלית שנתבקשה - 3 שנים. כידוע, העיצום הכספי הנו רק רכיב עונשי אחד המצטרף לרכיב עונשי אחר והוא הטלת התחייבות על הנאשם להימנע מביצוע עבירה. התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל **המשרד להגנת**

הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12.

42. בהקשר זה אציין, כי לאור העובדה שכאמור לעיל החלטתי לחרוג משמעותית ממתחם הענישה, החלטתי לאמץ את המודל שנפסק ע"י בית הארצי בתיק ע"פ 52001-05-14 **טיב טעם רשתות בע"מ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 01.08.16) ולחייב את הנאשם לחתום על 4 התחייבויות (אחת כנגד כל יחידת עבירה) בנוגע לעבירת איסור כקבלן כוח אדם ללא רישיון, בסך 14,400 ₪ כל אחת, ובהתאם לאותו עיקרון, גם ביחס לעבירה של אי העברת סכומים שנוכו, קרי, 1,130,000 ₪ במכפלת 4 יחידות העבירה שבהן הורשע על פי הודאתו.

43. לאור כל האמור לעיל, החלטתי לגזור עליו קנס כספי כולל בסך 6,000 ₪ שישולם ב- 12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. מועד תשלומי של התשלום הראשון - 01.04.21.

44. בקובעי את סכום הקנס הנ"ל, שחורג משמעותית ממתחם הענישה ביחס לכל אחת מ- 2 העבירות בהן הורשע, ובוודאי ביחס לקנס המקסימלי שנתבקש בגין 2 העבירות גם יחד, לקחתי בחשבון, כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, די בכך ובהתחייבויות עליהן אני מורה לו לחתום, על מנת להרתיעו ועל מנת להבטיח שעבירות אלה לא תשננה. סבורני, כי תשלום בפועל של קנס כספי נמוך אך משמעותי עבור הנאשם, ישרת את האינטרס הציבורי בצורה יעילה יותר מאשר קנס שימיט עליו חורבן כלכלי גמור.

45. סבורני, כי גם קנס כספי גבוה יותר מאשר זה שמצאתי לפסוק, הגם שלא יהיה בגובה הקנס שנתבקש ע"י המאשימה, אלא יועמד על סכום "צנוע" יותר של עשרות אלפי ₪ בלבד, ירע את מצבו הכלכלי של הנאשם, ובהכרח את מצבם הכלכלי של 4 ילדיו, שעדיין סמוכים על שולחנו, מתוכם 3 קטינים, באופן שאינו סביר ואינו מידתי בנסיבותיו של תיק זה, וכי מן הראוי להגשים את מטרת הענישה בגין העבירות שנעברו על ידו, מבלי לגרוע מחומרתן, בדרך אפקטיבית שונה מאשר השתת קנס כספי גבוה.

אחרית דבר

46. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס כספי כולל בסך 6,000 ₪, שישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. מועד תשלומי של התשלום הראשון - 01.04.21 ובכל 1 בחודש לאחר מכן.

לא ייפרע אחד מהתשלומים במועדו, תועמד יתרת הקנס הבלתי נפרעת לפירעון מדי.

תשומת לב הנאשם מופנית לכך, שבמדיה ומועד התשלום חל בשבת או בחג, עליו **להקדים** את מועד התשלום, וזאת על מנת שלא יוטלו עליו קנסות פיגורים.

ב. התחייבות להימנע מביצוע כל אחת מ- 2 העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום. ביחס לעבירת איסור עיסוק כקבלן כוח אדם/שירותים ללא רישיון, יחתום הנאשם על 4 התחייבויות נפרדות. גובה כל התחייבות - 14,400 ₪; ביחס לעבירה של אי העברת סכומים שנוכו - יחתום הנאשם על 4 התחייבויות נפרדות. גובה כל התחייבות - 1,130,000 ₪. סה"כ יחתום הנאשם על 8 התחייבויות.

ג. המזכירות תשלח למשרד הסניגור את 12 שוברי התשלום ואת 8 ההתחייבויות, והסניגור ידאג להחזית את הנאשם ולסרוק אותן לתיק ביה"ד ד בתוך 30 יום מהיום. לא תוגשנה **התחייבויות החתומות כאמור לעיל, אשקול את ביטול הקנס המקל.**

47. המזכירות תשלח את גזר הדין לב"כ הצדדים בדואר.

48. אבקש לסיים בהתנצלות בפני הצדדים ובאי כוחם על האיחור במתן גזר הדין.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"א, 12 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.